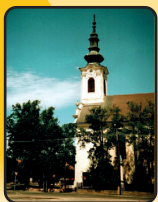

Jászsószentgyörgyi KRÓNKA

Jászsószentgyörgy község lapja

XXXI. évfolyam 1. szám

Ára: 350,- Ft

Megjelent: 2025. április

*„Tavasszal mindig arra gondolok,
hogy a fűszálak milyen boldogok:
újjaszületnek, és a bogarak,
azok is mindig újra zsonganak,
a madárdal is mindig ugyanaz,
újjáteremti őket a tavasz.”*

(Várnai Zseni)

*Aldott húsvéti ünnepeket kíván
Laczlavik Ildikó polgármester és a Szerkesztőség!*

Fotó: Fajka József

A TARTALOMBÓL

2. oldal	Megemlékezés – 2025. március 15.
3-7. oldal	Kovács József az új plébános
8-11. oldal	OVIHÍREK
12-20. oldal	ISKOLAI HÍREK
21. oldal	Hősökre emlékeztünk
22. oldal	A helytörténeti egyesület eseményei

24. oldal	Jászvadóka – avagy egy elfelejtett almafajta
25. oldal	A világűr érdekességei
26. oldal	„Légy mindig jó magyar, fiam, és emberséges ember!”
30-32. oldal	Szárnyalnak a floorballozó fiataljaink
33-34. oldal	Könyvtári képek, Könyvtári hírek
35. oldal	Magyar kultúra napja
36. oldal	Szentgyörgyi Majális – meghívó

É L E T Ű N K B Ő L

Megemlékezés – 2025. március 15.

Piros – fehér – zöld. Az ígélet színei.
Az ígélet mi vagyunk, akik nemzedékről
nemzedékre továbbvisszük a szabadság lángját.
Víghné Olasz Anikó

É L E T Ű N K B Ő L

Kovács József az új plébános

Településünk új plébánosát, Kovács József atyát megkértük, hogy mutakozzon be a Jászsószentgyörgyi helyi lapban a településen lakóknak.

► Egy Győr-Moson vármegyei kis rábaközi falucskából, Mihályiból származom, ahol a szüleim és az őseim is élnek, éltek. Összetartó a családjunk. Édesanyám buzgó vallásos a mai napig. A hitet az ő szeretetén keresztül szívtam magamba. Édesapámat jó embernek mondhatom, ő kevésbé a vallásgyakorlatról híres. Egy testvérem van, aki Sopronban él családjával, gyermekük tizenkét éves, aki az én keresztfiam is egyben.

• Hogyan telt a gyermekkor?

► Mihályiban nevelkedtem, ott töltöttem az általános iskolai éveket is. Nagyon szép gyermekkorom volt, hiszen barátaim is voltak, akikkel sok közös élményt szerezhettem. A mi falunk egy összetartó közösség, ezért nagyon-nagyon hálás vagyok a Jóisten felé, hogy ilyen helyről származom. Tényleg generációkra visszamenőleg lehet azt mondani, hogy barátságok kötődtek, és ezek a kapcsolatok a mai napig élnek. Jó volt meg tapasztalni azt, hogy a szülőfalum végső soron mennyire támogatót, segített abban, hogy pap lehessen. Vagy éppenséggel az idősebb generációk közül is rengeteg emberrel tudtam baráti viszonyt ápolni, rengeteg „pót nagyszülő” adatot meg így az életemben a nagyszüleimen kívül, akiknek végtelenül hálás vagyok. Igaz, hogy többségük már eltávozott a földi életből, de nagy szeretettel emlékezem rájuk. A helyi általános iskolába jártam, nem voltam túl erősen jó tanuló megmondom őszintén, a matematika, kémia, fizika - ezekkel mindig hadilábon álltam, legkedvesebb tantárgyaim a magyar és a történelem voltak. A hitant csak nagyon későn szerettem meg függetlenül attól, hogy a vallásos neveltetést édesanyámtól kicsi korunktól kezdve megkaptuk testvéremmel. Ami a vasárnapi templomba járást jelentette, vagy éppenséggel, hogy abban az időben még nem volt kötelező tantárgy

a hittan, de mi be voltunk íratva, és órarenden kívül heti egy órában tanulhattuk.

• Hogyan került kapcsolatba az egyházzal?

► Végső soron a szüleimen, a családon keresztül. Mint mondtam vasárnaponként szüleim, főként édesanyámmal, illetve az anyai nagyszülőkkel mentünk rendszeresen templomba. A helyi lelkipásztor a nagyszüleimhez évente néhányszor meg volt hívva névnapra, születésnapra vagy egyéb családi programokra, így közvetlen kapcsolata is volt vele a családjunknak. Ministráltam jómagam is, elég sokáig, ez nagyon vonzó volt, hiszen abban az időben ott faluhelyen a fiúk két dolgot csináltak: ministráltak és fociztak, és mind a két helyen helyt álltunk. Soha nem volt ez egymással szembeállítva. Az edzők tiszteletben tartották az egyházat, és fordítva is így volt. Csak egy egyszerű példával érzékeltetném: ha volt egy egyházi program, azt nem húzta keresztbe a sport, tehát nem emlékszem én olyanra, hogy akkor tartottak volna direkt edzést, mikor nekünk misére kellett volna mennünk. Lehet, hogy ebben nagy szerepe volt a helyi lelkiásztornak, aki előfordult, hogy vasárnap délután kettőkor a litánia után gyorsan ledobta a karinget, stólat és szaladt ki reverendástól a sportpályára teli torokkal szurkolni.

• Mikor döntött a papi hivatás mellett?

► Talán tizenhárom-tizennégy éves koromban fogalmazódott meg bennem, hogy a papság „tetszik kategória”. Akkor kezdtem rálátni a világra, érdeklődni sok minden felől, és valahogy az akkori lelkipásztorunk személyisége nagyon megnyerő volt. Megmosolyogtató. Például tetszett az, hogy mindenki tisztelte a faluban, vagy hogy itt van egy ember, aki végigmegy a falun és mindenki köszön neki, mindenkinek van egy kedves szava. Nyilván akkor még nem nagyon voltam tisztában gyermeki ésszel a ruházatukkal, liturgikus öltözködéssel, de tetszett az, hogy ő va-

sárnap be volt öltözve, az oltárnál volt egy megjelenése, kisugárzása, nem volt hivalkodó ember, de mégis, ahol ő megjelent, ott fegyelem volt, minden tekintet őrá szegeződött. Gyermekként ez is vonzóvá tette ezt a hivatást. Ennek ellenére az általános iskola után kereskedelmi szakon folytattam a tanulmányaimat, élelmiszer- és vegyi áru szakon végeztem, üzletvezetői végzettséget is szereztem, és dolgoztam is ebben a szakmában. Végtelenül hálás vagyok, hogy a Jóisten így irányította az életutamat, mert megtanultam az emberekkel a hagyományos bolti kiszolgáláson keresztül bánni, beszélni, szólni hozzájuk, kérni, segíteni, és ott ismertem meg igazán a falut, mert ugye a bolt az egy olyan központi hely egy adott közösségben, ahova minden információ befut, és minden típusú ember megjelenik, és ott állt össze végső soron, hogy ki kinek a rokona.

• Tehát akkor visszakerült a saját falujába.

► Így van. És magára a papi hivatásra konkrétan tizenkilenc-húszéves korban mertem határozottan kimondani az igent. Nem volt egyszerű a felismerése ennek. Sok tényező volt akkor az életemben, dióhéjban talán annyit, hogy túl szép és jó volt minden körülöttem. Akkor már volt életcélom, mindenképpen a kereskedelemben szerettem volna boldogulni a jövőben, és jelen volt a szerelem is az életemben elég tartósan. Rengeteg jó barátom volt, volt szórakozás is, ami ebben a korban ugye elengedhetetlen része az életnek. Családomban minden szép és jó volt, de a sok-sok boldog helyzet egy belső boldogtalansághoz vezetett, tehát hogy olyan üresnek tűnt ez az egész mindenség. Kívülállóként lehet sokan inkább irigyeltek, lehet vonzó volt sokak számára ez a fajta élethelyzet. Nekem pedig belsőleg üresnek tűnt – és itt veszem észre, sőt biztos vagyok benne, hogy a Jóisten ekkor már munkálkodott bennem, mert „többre-másra” vágytam, de nem tudtam megfogalmazni, hogy mire. És az volt a baj, hogy erről nem is nagyon tudtam be-

É L E T Ű N K B Ő L

szélni senkivel sem a közvetlen környezetemben. Akikkel próbálkoztam, mint például édesanyámmal, aki a legnagyobb bizalmasom volt, és a mai napig sok mindent meg tudunk beszélni, vagy a barátaim is, vagy túl komolyan vették és azt mondták, orvosi segítségre van szükség, hiszen ők sem látták, hogy most mi a baj velem, vagy éppenséggel elbogatellizálták, nem annyira vették komolyan. Azt éreztem, hogy magam maradok ezzel az életérzéssel. Kerestem a választ, hiszen ez nemcsak egy pillanatnyi életállapot volt, hanem tartósan jelen volt az életemben.

• Mennyi ideig tartott letisztázni ezt az érzést?

▶ Jó másfél év volt, mire megtaláltam a kulcsát. Érdekes volt, nem is tudom elmondani sajnos úgy, hogy belelássom egy kívülálló abba az életfolyamatba, vagy a bennem zajló eseményekre. Ez egy misztérium volt; most visszanezve biztos vagyok benne, hogy ez a Jőisten volt, teljes egészében. Aki nem rám rontott, nem „megerőszakolt” az ő hívásával, nem döntötte le bennem az álmokat, a vágyakat, hiszen az érzések szerelem terén mindenhol ugyanúgy megmaradtak, hanem lassan, szépen dolgozott, és kiépítette előttem azt az utat, amin én végigmenve egyszer csak eljutottam arra, hogy igen, ez az Ő hívása, és hogy nekem erre igent kell tudni mondani. Másfél év elteltével mentem egy jó barátomhoz, és észrevettem, hogy világít a templomunknak a színes ablaküvege az esti órákban. Gondoltam, szentmise van, be is mentem a templomba. Már valahol a vége felé tartott a szentmise, sokan voltak, lelki gyakorlat volt akkor, emlékszem. Azt is észrevettem, hogy ég a gyóntatószék lámpája. Gondoltam, már régen gyóntam, bemegyek. És legnagyobb meglepetésemre a gyerekkori plébánosom ült bent. Sablonos gyónást végeztem és ott történt először az, hogy végre kibőgöttem valakinek magamat tizenkilenc-húsz éves fejjel. Elkezdtem elmesélni azt, amit az imént elsoroltam, hogy minden megadatott, és mégis boldogtalannak, céltalannak érzem magam, üres az életem. Ezt annak a

reményében tettem (mert én úgy nevelkedtem, hogy a papokra mindig számíthatunk, ők a „bölcesség kövei”), hogy majd ő a helyes irányba terelget vagy megvigasztal, vagy valami reményt kapok ott a gyónásomban. De nem ez történt. A plébánosom akkor úgy reagált rá erre az egészre, hogy „nekem most sok időm nincsen, Józsi, itt hagyom neked a templomkulcsot, maradj itt egy picikét a mise után, ha végeztél, zárd be, dobd bele a postaládába”. Nagyon csalódottan jöttem akkor ki, de azóta már csak áldani tudom annak a lelkipásztornak a személynét, biztos vagyok benne, hogy a Szentlélek az, aki vezette őt ott, még akkor is, ha én onnan úgy jöttem ki, hogy fű de mérges vagyok. Itt vagyok, bőgök érett fiatalbereként, és még annyit se tesz meg, hogy zsebkendőt adjon, vagy megveregetné a vállamat, hogy fel a fejjel. És végül is kijöttem a gyóntatószékből, és mire kitisztult az agyam a csalódottságtól, azt vettem észre, hogy üres a templom, egyedül maradtam ott, és azt éreztem, hogy jó helyen vagyok. Ott történt szerintem az első isteni hívásnak a megérzése, megsejtése, felfogása. Előre le szeretném szögezni, hogy nem volt semmi rendkívüli Isten-élmény, vagy természetfeletti jelenség, nem dörgött az ég, nem villámlott, nem nyílt ki a tabernakulum ajtaja, nem voltak hangok, hogy Józsi, Józsi gyere már! Hanem az volt, hogy ott magányosan, az Isten jelenlétében ücsörögve észrevettem, hogy volt a padban, ahol ültem egy újszövetségi Szentírás, és a mai napig tisztán emlékszem arra, hogy nem volt betörve, se szentkép, se szalag nem volt, és én csak az ujjaimmal ütöttem a könyvnek a lapjait, és egyszer csak ennél a mondatnál megállt a tekintetem, hogy „te kövess engem”. Ez az az evangéliumi jelenet, ahol Lévit (a vámost), a későbbi Mátét hívja el a kereskedelem mellől apostollá Jézus. És Lévi otthagyja az addigi életét és Mátévá, azaz apostollá válik. Szerintem minden embernek van az életében olyan, mikor egy idézet, egy vers, egy zeneszám vagy bármi más amolyan iránytűvé válik. Azt érzi, hogy akkor és ott öneki akkora erőad, akkora életcélt, megvilágosodást vagy bármi

mást, ami aztán elindítja. Én így voltam akkor és ott az Istennek az üzenetével. Nyilván megfogalmazódott bennem sok minden, hogy én pap? Miért? Ott van a szerelem, mindig is családos ember akartam lenni, édesanyáméknak nagyon sokszor mondtam, hogy én nem állok meg egy unokánál, készüljete, edződjete, öt-hat-hét-nyolc biztos lesz.

• Tehát az üzenet, a meghívás táptalajra talált, és elindult a papi hivatás felé.

▶ Igen, és innentől kezdve már az életem úgy alakult, és én is úgy irányítottam, hogy valóban a papság felé kell mennem.

• Hol kezdődött ez az út?

▶ Az érettségi után a győri szemináriumba jelentkeztem, ott négy évet töltöttem teológiai tanulmányaimban, majd később Egerben folytattam a tanulmányaimat, és végső soron itt fejeztem be az érseki papnevelő intézetben a főiskolát. Itt szentelt pappá Egerben az érsek atya, dr. Ternyák Csaba 2014 júniusában.

• Mik voltak papságának állomáshelyei?

▶ Az első helyem a Jászságban volt Jászapáti 2014 és 2018 között. Először nagyon meg voltam lepődve, mert heten voltunk felszentelve abban az évben és mikor a diszpozíciót, azaz a kinevezést kaptam a főpásztortól, akkor az előttem lévőktől hallottam, hogy elkelt Eger, Miskolc, Gyöngyös, hát akkor mi marad nekem? Jászapáti. Igazából nem is tudtam semmit erről a vidékről, magáról a városról sem. Emlékszem, mikor odaköltöztem, szüleim elkísértek engem, akkor volt a 32-es út felújítása Jászberény irányából, egy örökkévalóság volt, mire odaértünk. És maga a látkép, ahogy oda beértünk, az sem volt túl szép. Azt éreztem, hogy jaj Istenem, hova is kerültem? Aztán megismertem Kládva Imre atyát és az ő édesanyját, Klárka nénit, és akkor éreztem azt, hogy jó helyre kerültem. És valóban úgy is volt. A jász emberek nagyon másak, én azt tudom mondani, mint messziről jött ember. Megtapasztaltam, itt még szorosabb az összetar-

É L E T Ű N K B Ő L

tozás. Sajnos ugyanis azt tapasztalom, már a szülőfalum sem olyan település, mint amilyenben én nevelkedtem.

Jászapáti után négy évre Miskolc-Mindszenti plébániára kerültem. Ott is szép éveket élhettem meg a „nagyvárosi” hívekkel. Végül pedig Érsek Atya két évre Egerbe helyezett a bazilikába. Bár ez volt a legrövidebb szolgálati idő, de mégis csodálatos kapcsolatokat tudtam kiépíteni az egri hívekkel. Mind a három szolgálati helyemen az egyházi iskolák területén szorgoskodtam. Rengeteg tanár, diák és hozzájuk tartozó családokat ismerhettem meg, s ezekért a mai napig hálás vagyok a Jóistennek.

• Van-e ön előtt papi példa?

▶ Hála Istennek, van. A gyermekkori plébánosomat tudnám említeni. Az ő személyén keresztül tapasztalhattam meg a papnak a jóságát, szeretetét. Egy nagyon egyszerű, végtelenül alázatos emberről beszélünk. Volt egyfajta szigorúsága is, „krobót” volt, horvát nemzetiségi származású, és ezt hozta magával, ezeket a vonásokat. Ennek ellenére végtelenül szerethető személy volt, és ő nagyban meghatározta az én életemet. Szerintem abban az időben sokunkét, mert csak egy példát mondok, közel harminc - negyvenen voltunk az oltár körül. Pedig nem kényszerített, de volt egy kisugárzása, sokunknak az életében ő egy „pótpapa” volt. Ő olyan volt, hogy elmentünk temetésre, mert tudtuk, hogy szükség van ministránsra, mert akkoriban füstölő, kereszt volt, nem úgy, mint napjainkban. És abban az időben Rákóczi ötvenessel fizetett. Ingyen sosem kérte tőlünk a szolgálatot. Vagy ha kapott egy tortát, annyi felé vágta, ahányan voltunk, és biciklire ült reverendásan, és beakasztotta a kapun.

• Milyennek képzei el ön a tökéletes papot?

▶ Sajnos manapság már a papsággal kapcsolatban is igen nagy az elvárás, mint végül is mindenhol. Így vagyunk egy iskolai tanárral, egy orvossal, a közéletben szereplőkkel is. Érdekes, hogy az emberek másoktól túl sokat várnak, míg önmaguktól jóval kevesebbet. Én azt mondom, hogy a tökéletes pap az, aki Krisztust közvetíti, hiszen ő elsősorban őt kell, hogy köves-

se, és neki arra kell buzdítani mindenkor emberét, hogy, Jézust kövessék. Én ebben szeretnék elsősorban jelen lenni, mindamelllett hogy én magam is csak ember vagyok, de legfőbb célom Krisztus követésre biztatni, bátorítani a hozzám tartozókat. Az összes többi ehhez, meg szerintem megadatik.

• Van-e olyan időszak, amikor leveti a reverendát, szabadságra megy? Ilyenkor mivel tölti a szabadidejét?

▶ Nyilván mi is emberek, és nem földre szállt angyalok vagyunk, és nem vagyunk külön helyzetben, mint a világ embere. Olykor-olykor nekünk is töltődni kell testileg, lelkileg egyaránt. Meg kell találni azt a helyes egyensúlyt, amiből egy egészséges embert és papot kaphatunk. Erre nagyon-nagyon figyelniünk kell. Hála Istennek egyházmegyénk főpásztora is mindig arra biztat és bátorít bennünket, hogy nem az a jó pap, aki a 24 órából 24 órát topon van és soha nem megy el szabadságra. Mai korunkban nagy dilemma a kiegészítés, ami a papság körében is megmutatja egyes jeleit. Általában ezt láthatjuk is, hogy az élethivatásoknál már javában jelen van a világban, gondoljunk a pedagógusokra, tűzoltókra, orvosokra, de már sajnos az egyházon belül is felüti a fejét. Pedig aztán nálunk csak ott van

egyfajta lelki kapocs is, függetlenül, hogy testileg is meg kell találni a pihenésnek, regenerálódásnak a lehetőségét. Igen, van olyan, hogy én jómagam is kicsikét hátat fordítok a mindennapos papi teendőimnek. Heti egy szabadnapom van, amikor akár a korábbi állomáshelyeimen visszalátogatok a családokhoz, baráti kapcsolatokat ápolok, de szeretek kirándulni. Téli időben szeretem a wellnesst, a szaunát, ami a hideg templomok után a csontjaimat is átmelegíti. Vagy éppen séggel csak egyedül, csendben lenni.... „Ketten, a Mesterrel.”

Mi, akik egész nap emberek között vagyunk, mert a munkánk is olyan, hogy emberekkel kell tudni foglalkozni, őket kell tudni megszólítani, velük kell szóba állni, és ez egy idő után szellemileg is kifárasztja az embert. Én a mai napig vallom, hogy a legjobb kikapcsolódás a fizikai munka; édesanyám nem győzi mondani, hogy fiam, pihenni jöttél haza, de engem az feltölt. Én itt hiába fognám meg a fűnyírót, kapnék akkorát a testülettől, hogy ez nem az atya feladata.

Főként édesanyámnak köszönhetem, hogy a munka szeretetére nevelt bennünket, mi kicsi korunktól fogva uborkaföldéken dolgoztunk, hatalmas területen volt cukorrépa is, és ez bizony mind fizikai erőnlétet igényelt. A nagyszülőknél állatok is voltak, ott is be voltunk fogva sertéstartásba, baromfítartásba. A házimunkát is megfogom férfi létemre. Csak a vasalással állok hadilábon, elvégzem, de mindig csak halogatom, tolom magam előtt, és aztán a pénteki bűnbánati napon amolyan jócselekedetként ráveszem magam: na, Uram, akkor ezt is érted megteszem!

• Hogyan telik egy napja?

▶ Változó. Korán kelő típus vagyok. Valahogy a papnevelde rászoktatott bennünket, hogy akkor tudunk csak helyt állni, ha rendszerezett napjaink vannak. Imádsággal kezdem a napomat, reggel egy-másfél órát szentírást olvasok, elmélkedek: személyes imádság, az egyház hivatalos imádsága, a zsoltosma, egy kis rózsafüzér, hiszen napközben erre nagyon lehetőségem nincs. Napközben a röpfohászok maradnak. Sokszor veszem észre maga-

É L E T Ű N K B Ő L

mat, hogy jaj, édes Istenem, annyi mindenkivel beszélgetek, de pont Velled nem. Vezetés közben is nagyon szeretek, ha mást nem, egy tized rózsafüzért imádkozni, nem a rádiót bömböltetem, hanem a Jóistennel egy picikét beszélgetek. Aztán elvégzem házi teendőket, nincsen bejárónőm. Rendszerető embernek tartom magam és igényes is vagyok ezen a téren. Nemcsak az elvárásaim ilyenek, hanem magammal szemben is ugyanezt megkövetelem. Aztán megkezdődnek a napi papi feladatok. A három település meglehetősen sok temetést ad, ez a korábbi állomáshelyeimen nem volt tapasztalható, mert azok nagyobb városok voltak, ahol több plébánia volt, vagy mi magunk is többen voltunk egy plébánián, könnyebben megoszlott ez a fajta napi feladat is. Ez komoly kihívás. Tudom, hogy a kívülállónak vagy az olvasónak majd furcsa lesz, hogy testhez áll. Nyilván az ember nem keresi a szépségét a temetésnek, de én azt vallom, hogy az egy missziós terület: olyanok is elmennek, akik messze járnak az egyháztól, de elbúcsúznak az elhunyttól, és őket is meg kell tudni szólítani. Nekik is kell olyan jellegű vigaszt adni, amivel felcsillagtathatom a hitet, a reményt az örök élet, hogy nem a teljes nihilé és a végső elmúlásé itt a főszerep, hanem a viszontlátásé. Ez elég komoly kihívás. Legyünk őszinték: a mai világban, mikor az emberek már mindenre túlzottan fogékonyak vagy pusztán csak materiálisan szeretnek gondolkodni, a hit legtöbb embertől már távol van. Az egyháznak szerintem az egyik legnagyobb kihívása.

Mindennap bemutatom a legszentebb áldozatot, s ott vannak az egyéb szolgálatok, plébániai ügyintéзések, hittanok... mondjam így: „nem unatkozom”.

- **Ha már a temetéseket hozta szóba: hogyan tud „megalkudni” a halállal?**

► Mindenkinek a saját halottja a legkedvesebb és legfájdalmasabb is egyben. Lehet, hogy én kívülállóként azt mondom, hogy 90 év szép idő, de nem szabad elfelejteni, hogy akit ott temetünk, bármennyi éves volt, bármilyen

ember volt, az akkor is ott azoknak a személyeknek, akik körül állják a koporsóját, hatalmas veszteség és fájdalom. Én hiszem azt, amit Jézus mondott, hogy abban az órában majd a Szentlélek az, aki súg, nem nekem kell a kezembe nyomott cetliből felkészülni. Néha magam is nagyon elcsodálkozom, hogy édes Istenem, ezt én mondtam? Akkora ajándékot, talentumot kaptam én a Jóistentől, amit nekem kamatoztatni kell és nem elrejtteni, hanem tovább kell tudnom adni, meg kell osztanom a közösséggel, minden emberrel. Azt is megtanították a szemináriumban, és végtelenül hálás vagyok az előjáróimnak, hogy az evangélium szerint kell tudnunk élni. Megvan az ideje a sírásnak és megvan az ideje az örömmnek. Együtt kell örvendeni az örvendezőkkel és együtt kell tudnunk sírni a sírókkal. Nyilván fájdalmas, főleg nekem is, ha közel álló az illető, akit temetek, de nem vehetem magamra, hiszen már régen rossz, ha egy pap elérzékenyül annyira, hogy a reménytelenség állapotát tükrözi. Ugyanakkor a mindennapjaimat nekem is meghatározza, ma is két temetés vár még rám, akkor ebbe bele lehetne bolondulni, vagy itt van az, hogy lelkileg is kiégek. Nem egyszerű. A világ emberének ez egy kereszt, én viszont azt látom benne, hogy az elsődleges szerepem ott reményt adni az embereknek és vigasztalni. Hirdetni, hogy van feltámadás.

- **Az utóbbi időben egyre több botrány volt az egyház körében. Hogyan érinti ez önt?**

► Senkinek sem kellemes. Sajnos általános emberi hozzáállás, hogy ha valaki valamilyen életterületen – például papként hibázik, akkor már az egész egyházat szidják. Egy rossz fa miatt képes a mai kor embere az egész erdőt kivágni. Akarva-akaratlanul magamon is érzem ezt a bélyeget, lehet, hogy valakik így közelítenek felém is, függetlenül attól, hogy én nem csináltam semmit. Ez egyfajta nehézsége ennek a hivatásnak ebben a mai korban. A mi feladatunk nem az, hogy elítéljük az illetőt. Krisztus ezen a téren is egy komoly leckét ad, pedig biztos, hogy nekünk is csak ökölbé szorulna a

kezünk, hogy mernek valakik így viselkedni. Itt van az, hogy nekünk egyiséget kell képviselni, az összetartozásnak hatalmas ereje van. Egymást kell segíteni, támogatni. Ne csak elvárásaink legyenek a papokkal szemben. Egy adott közösségnek nagy szerepe van abban, hogy egy pap hogyan viselkedik, mit engedünk meg neki, mint ahogy az a pap is felelős, hogy mit enged meg a híveinek, mit képvisel. A kölcsönösség nagy erő, kapocs lehet mindannyiunk számára. El kell hogy gondolkodtasson bennünket is hogy min kell esetleg változtatni a jövőben, hogyan tudunk még hitelesebbé válni.

- **Ezáltal minél több személyt bevonni a papság körébe, mert az utóbbi időben egyre kevesebb. Mi ezt látjuk, tapasztaljuk. Mi ennek az oka?**

► Nagyon összetett ez a probléma. De ne feledjük: mindig annyi a pap, amennyire szükség van. Legyünk őszinték, nemcsak a papság száma csökkent, a hívek, a rendszeres vallásgyakorlók száma is.

Nemcsak a papi, hanem minden más hivatás is nagy válságban van. Én azt szoktam mondani, hogy identitásválságban van most korunk embere Európában, nemcsak a kereszténységben, hanem úgy összességében. Kevés a pedagógus, kevés az orvos, kevés a katon, kevés a rendőr, pont az élethivatásokkal van probléma. Ezeknél az alap, a kulcsfogalom az elhivatottságban van. Mindegy, hogy milyenek vagyunk, de ha az elhivatottság nincs meg, akkor vége. Tényleg ott van a kiégés, a reménytelenség. Régen rossz, ha valaki azért akar pap lenni, vagy tanár lenni, mert az jól fizet, vagy éppen séggel azért, hogy népszerű legyek, hogy lássam mindig a munkám eredményét. Szerintem az igazi mezőgazdász is az, aki megtesz mindent, a többi rábízta az Istenre és az időjárásra. Látja, hogy mennyit vetett, mennyit arat, de a következő tavasszal újra elkezd. Én azt látom, hogy válságban vannak a házasságok, a család is. Kell látnunk, hogy megváltozott az embereknek a gondolkodása, az értékrendje, ezért nagy feladatunk van az oktatás területén: mit adunk át a gyerekeknek,

É L E T Ű N K B Ő L

miben segítjük őket, milyen életképet tárunk eléjük. Azt is látom, ma az olyan foglalkozások a népszerűek, ahol nem kell sokat dolgozni, de sokat fizetnek. Nagy lábon akarunk élni.... Elkényelmesedtünk. Megszoktuk a jólétet... Tisztelet a kivételnek.

Sokan említik, hogy a paphiány egyik oka a cölibátus, ami nem könnyű életálapot, tény és való. De én egyúttal látom a jó oldalát is, így csak az Isten felé vagyok elköteleződve. Ismerek protestáns, görögkatolikus plébánost, akik családosak, és nagyon-nagyon népszerű, nagyon jó lelkészek, ebben biztos vagyok. Rajtuk keresztül szoktam néha érzékelni, hogy egy karácsony, egy húsvét milyen megosztottság az ő életükben. Bár ő menne a maga gyülekezetébe, közösségébe ünnepelni, a liturgiát, a szentmisét bemutatni, ugyanakkor ott van a család is. Egy katolikus papnak ez így egyfajta „könnyebbség”. Ne induljunk ki másból, hamarosan itt van a húsvét ünnepe, amikor én ezeket a napokat szolgálattal töltöm Jászboldogházán, Jánoshidán, Jászalsószentgyörgyön. És reggel pedig újra szól nekem a harang az első misére. Megmondom őszintén, a magánnyal hála Istennek én még nem találkoztam. Sokan úgy közelítik meg a papot, hogy biztosan magányos szegény ember. Nem vagyok az. Persze, ehhez kellek én is, hogy emberek között legyek, ne bezárkózzak, engedjem, hogy szeressenek és hogy én is szerethessek másokat. Végső soron így az embernek egészséges kapcsolata alakulnak ki sok-sok emberrel. Olykor-olykor még jó is a magány. Este mindig szeretem, mikor bezárhatom a plébániát, nézhetek egy jó filmet, olyankor jön az én-időm.

• Egy papnak egészen nagy családja van, ha úgy építi fel a közösséget.

► Igen. Amikor Péter megkérdezi Jézustól, hogy nézd, mi mindenünket elhagytuk, mi lesz a jutalmunk, akkor Jézus azt válaszolja, hogy aki elhagyja értem apját, anyját, feleségét, gyermekeit, földjét, házát, az százannyit kap idelelt a földön és egykoron az örök élet koronáját. Ezt én tízéves papságom alatt gazdagon megtapasztalhattam, annyi szép emberi kapcsolat alakult ki, nem kell ide konkrétan most barátság-

got érteni, hanem pusztán azt: tudom, hogy őt ismerhetem és ragaszkodok hozzá, szeret, tisztel.

• Hogyan érzi itt magát Jászalsószentgyörgyön és a másik két településen?

► Csak jót tudok mondani. Mivel én is faluhelyről származom, nekem mindig is az volt az ideális papi „állomás” számomra, hogy faluhelyen lehessenek, szolgálhassak. Valahogy „bánt engem a nagyváros zaja”, ahogy Ady Endre is írja Karácsonyi rege című versében. Végtelenül hálás vagyok a Jóistennek és az Érsek főpásztoromnak, hogy az első önálló helyem három ilyen község. Mind a három település más és más, azért ez érződik. Sok jó emberrel megismerkedhettem, de még rossz emberrel nem. A rossz alatt értsük azt, hogy nem volt olyan helyzet, ami kellemetlen lett volna a számomra. Adja Isten, hogy ez a jövőben is így legyen. Jánoshidán lakom most jelenleg, ez egy átmeneti helyzet, ez itt egy kis paradicsomi sziget, nagyon csendes, csak a kakas kukorékolása és a harangszó szűrődik be az ablakon. Az emberek kedvesek és nyitottak felém, jól esik, hogy többen mernek már integetni felém, köszönni autóból is. Ha bemegyek a boltba vagy a postára, mindenkinek van egy kedves, köszöntő szava. Csak jót mondhatok. Szerintem a Szentgyörgyiek is kezdenek bátran közeledni felém.

• Hogyan készül az első itteni Húsvétjára? Mit üzenne a kedves Olvasónak?

► Ebben nagy segítségünkre van az egyház, aki a nagybőjti időszakban abban segít, hogy felkészüljünk az ünnepre. A bőjtnak megvan a maga helye, és az elengedhetetlen, hogy a bőjti utat végigjárjuk, mert máskülönben a húsvét nem lesz más csak eszem, iszom sonkából, kalácsból. Ezért ezt én nagyon nyomatékosan hangsúlyozom a szentbeszédben is, hogy merjék vállalni hívek, hogy a bőjtnak van egyfajta fontos szerepe egyéni életünkben is. A Nagyhétet az Isten szolgálatában s a hívek lelke üdvösségének szolgálatában töltöm. Szeretettel hívom, várom a kedves Olvasót a nagyheti szertartásainkra.

S hogy mi a Húsvét üzenete?

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.”
(Jn 11,25)

Húsvét a mi Urunk, Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe, hitünknek sarokköve. Ahogyan Szent Pál apostol írja: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is” (1Kor 15,15). Jézus feltámadásával igazolta, hogy amikor földi életünk véget ér, nem az örök halál, hanem az örök élet vár ránk. Nem tagadja a halál tényét, nem megszüpíti azt, hanem feltámadásával legyőzi, megtöri a halál erejét. Ezért zengünk Alleluját, hiszen feltámadott, amint előre megmondta.

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog”, mondja Jézus Betániában, amikor barátjának, a már négy napja halott Lázár temetésére, a gyász nehéz napjaiban megérkezik. Ahol Jézus van, ott a megígért jövő jelenné válik. Jézus önmagáról mondja, hogy Ő a feltámadás és az élet, és állítását majd feltámadásával igazolja is. Sőt nemcsak igazolja, hanem ugyanazt a feltámadást, az örök életet ígéri mindenkinek, aki hisz benne. Nagy vágyam, hogy itt, Szentgyörgyön – és a másik két hozzátartozó egyházközségen – is, Jézus jelenlétét megtapasztaljuk. Ehhez az kell, hogy befogadjuk Őt, engedjük, hogy a mi életünkben, községünkben vegyen lakást, így legyen a megígért jövő jelenné számunkra is.

„Zengje föld és zengje ég”, és zengjük mi is: Krisztus feltámadott!

A feltámadt Krisztus töltsön el élettől mindannyiunkat – Áldott Húsvéti Ünnepe!

• Kedves József atya, nagyon köszönöm a beszélgetést! Örülünk neki, hogy vállalta a felkérést, és ilyen sokat mesélt magáról! Reméljük és kívánjuk, hogy jól érzi magát körünkben továbbra is, és olyan buzgó hittel és tenni akarással tevékenykedik egyházközségeiben, mint azt a fentiekben elmondta. Isten hozta minálunk!

(A cikk alapjául szolgáló interjút Drávuczné Répási Ilona készítette.)

O V I H Í R E K

„Itt a farsang, áll a bál...”

Idén is elérkezett a hideget elijesztő és a különlegesebbnél különlegesebb jelmezek időszaka a FARSANG, mely Vízkelestől Hamvazószerdáig tart. Ez a periódus hagyományosan a vidám lakomák, bállok, mulatságok, népnepélyek időszaka. Talán a gyerekek egyik várva várt napja is. Azok a csillogó szemek, a „hányt kell még aludni” kérdések a suttogások óvó nénik fülébe, a titokzatosság teszi varázslatossá eme ünnepet.

A bált ebben az évben szeretnénk volna az iskola tornatermében megrendezni, viszont az influenzavírus, a sok megbetegedés közbeszólt, így mindenki érdekét figyelembe véve a Szülői Közösséggel együtt hoztuk meg a döntést, hogy idén zárt körben, csoportokon belül rendezzük meg a farsangot.

A csoportok a választott napon tízórai után „váltak át” volt, aki szuperhős, királylány, harcos, rendőr, kalóz, balerina, mentős, vagy egy kedvenc állat bőrébe bújva folytatta a napot. Igyekeztünk belecsempészni a napunkba minél színebb, mozgásos, ötletesebb ügyességi játékokat, cirkuszi jeleneteket, melyek maradandó élményekkel gazdagították az óvodás korú gyermekeket. Nem múlhat el farsang fánk nélkül, így amikor elkészültek még melegen

és jóízűen elfogyaszthatták a gyerekek. Ezúton köszönjük a szorgos kezű édesanyoknak, nagymamáknak a finomságot.

Mindenki a saját csoportjában a csoport

egészségi állapotának megfelelően a nagyobbítási időszak előtt tartotta meg a farsangot.

Seres Gabriella
óvodapedagógus

Farsang farka

Farsangi időszakot egy közös óvodai szintű torkoskodással zártuk 2025. 03. 04-én. A népszokás szerint farsang végén bőségesen

fogyasztottak zsírban gazdag, és egyben a farsangi időszakhoz kötődő ételeket (pl. fánk), valamint megengedett volt a szokásosnál mohóbban, torkosabban étkezni. Ezzel a nappal zárult a farsangi időszak és kezdetét vette a böjt. Ezt az alkalmat az óvoda tornatermében tartottuk. A gyerekeket, felnőtteket egy szépen megterített asztal fogadta, teli finomságokkal. A néphagyomány felidézése után köszönetet mondtunk a nyugdíjasoknak a finom, friss kalácsért és kezdetét vette a lakoma. A gyümölcs, kalács elfogyasztása után közösen táncoltunk, mulatoztunk. A fényképeken megörökített pillanatok tükrözik a jó hangulatot. Örülünk, hogy néhányan az Örökifjak Nyugdíjas Klub jászsós-szentgyörgyi tagjai közül részt vettek programunkon, reméljük kapcsolódtak és jól érezték magukat óvodánkban. Szeretnénk megköszönni mindenki segítségét, különösen a friss gyümölcsöt és az ízletes kalácsot, melyet a nyugdíjasok készítettek számunkra. Tartalmas napot töltöttünk együtt, sok kellemes pillanattal gazdagodtunk, reméljük jövőre is közösen tudjuk zárni a farsangi időszakot.

Majorné Jakus Emese
óvodapedagógus

OVIHÍREK

„Fassang Jancsi”

„Téltemető” ünnepségünket, idén 2025.02.26-án, egy borongós szerdai napon tartottuk. Már az előtte lévő napokban elkészítettük Jancsi bábunkat. A kisebb csoportokban megismertettük, a nagyobb csoportokban felelevenítettük, ezt a szép néphagyományt a gyerekekkel, így előkészítve a programot. Minden csoport elsétált 10 óra után településünk mellett kanyargó Zagyva-folyóhoz. Tavaly a Zagyva-hidig, idén csak a tornateremig sétáltak, így a kisebbek is részt tudtak

venni az eseményen. A csoportok a gátról figyelhették, hogyan dobjuk bele Jancsit a folyóba, aki viszi magával a telet a Fekete-tengerig és végre beköszönt a tavasz. A gyerekek útközben: „Menjen a tél, jöjjön a tavasz” mondókánkat kántálták. Az úton az óvodások hoztak magukkal zajt keltő eszközöket, többen saját maguk készítették el. Néhány szülő is elkísérte a gyerekeket az eseményre, illetve a járszalsó-szentgyörgyi Örök Ifjak Nyugdíjas Klubból is csatlakoztak páran. Óvodásaink

idén is mindent megtettek, hogy a csőréssel, zörgéssel, mondókával elűzzék a telet, bízva abba, hogy minél hamarabb megérkezik a várva várt tavasz. A programunk idén is vidám, jó hangulatban telt el, még a borongós, esős idő ellenére is. Szeretném megköszönni mindenki segítségét, aki valamilyen módon hozzájárult a program sikerességéhez, különösen a helyi Vízügynek és kollégáknak!

Majorné Jakus Emese
óvodapedagógus

Apák napja az óvodában

Március 19-én az édesapákat köszöntöttük, hiszen a katolikus egyház ekkor ün-

nepli SZENT JÓZSEF, az APÁK VÉDŐ-SZENTJÉNEK napját. Ezen a napon kértük, hogy az édesapák hozzák gyermeküket vagy délután érkezzenek értük és egy kis közös játékkal tettük örömtelibbé ezt a kedves napot. Az apukákat humoros oldalkról könnyebb megközelíteni, így könnyű dolgunk volt, szívesen részt vettek a közös futásban. A játékot követően, a gyermekek átadták saját kezűleg készített ajándékaikat. Az apák mintát nyújtanak, irányt és utat mutatnak, segítik gyermekeiket az élet minden területén. E program keretén belül a hét folyamán, csoportokon belül megismerkedhet a gyermekek a férfias foglalkozásokkal, melyeket az édesapák mutatnak be. A gyermekek nagyon élvezték, kipróbálták a foglalkozásokhoz kötődő eszközöket.

Isten éltesse minden Édesapát, védelmezze őket Szent József óvó jelenléte!

Bajzáth-Krizsán Rebeka
óvodapedagógus

O V I H Í R E K

A Víz Világnapja

A Víz Világnapja minden évben március 22-én kerül megrendezésre. Ezen a napon világszerte különböző programokat és eseményeket szerveznek, amelyek célja a víz védelme, takarékoságának népszerűsítése, valamint a vízhiányos területek problémáinak bemutatása. A Víz Világnapja az óvodában remek lehetőséget kínál arra, hogy a gyerekek játékos formában tanuljanak a víz fontosságáról és védelméről.

A Víz Világnapját március 28-án, pénteken tartottuk óvodánkban. Az előző évekhez hasonlóan, idén is egy, a gyermekek számára meghirdetett rajzpályázat alapozta meg a Víz Világnapja hangulatát. A rajzpályázat során a gyermekek a kedvenc vízi állatukat rajzolhatták le, s ezeket a rajzokat az óvoda folyosóján állítottuk ki, ezzel is motiválva a többi gyermeket, hogy ők is készítsék el a saját alkotásukat. A hét folyamán rengeteg rajz érkezett a gyermekektől és izgatottan várták, hogy milyen programok lesznek még az elkövetkezendő napokban.

Pénteken az egész óvoda kékbe borult, ugyanis mind a gyerekek, mind az óvónők, mind a dajkák kék pólóban érkeztek meg a Víz Világnapjára. A programok a következők voltak:

Elsőként minden csoport részt vett három állomáson, melyek mindegyike a vízzel volt kapcsolatos. Az első állomásnál a gyermekek feladata az volt, hogy eldöntse az adott képeken látható tevékenységekről, hogy szükséges-e hozzá a víz, vagy sem. A második állomás során a környezetvédelemre, a környezetszennyezés megelőzésére hívtuk fel a figyelmüket, ugyanis egy kis tóból kellett kiválogatni-

uk a belekerült, különböző hulladékokat. A harmadik állomáson pedig egy akadálypályán kellett végig menniük úgy, hogy ne essenek bele a „vízbe”.

Ezek után minden csoport a tornateremben foglalt helyet, majd a nagycsoportosok táncbemutatója következett. Miután

bemutatták a vízcsepp táncot, a nagycsoportos gyerekekkel együtt a többi csoport is eltáncolta azt. Mindezek után egy-egy pohár víz elfogyasztása következett, ezzel is ösztönözve a gyermekeket a gyakoribb vízivásra. A frissítő után következett a rajzpályázat eredményhirdetése és a jutal-

mak kiosztása, mely során minden résztvevő gyermek egy emléklapot és egy foglalkoztató füzetet kapott. A nap zárásaképp pedig minden csoport elhelyezte a kishajóit a különböző anyagokból kialakított kis tóba, mivel az időjárás nem engedte meg számunkra, hogy el tudjunk sétálni a Zagyva folyóhoz és ott engedjük el azokat. Az összes csoport más és más színű hajókat hajtogatott, így a „tó” egy igazán színes lezárása volt a Víz Világnapjának.

Túróczi Helga
óvodapedagógus

O V I H Í R E K

Hitélet az óvodában

Vízkereszt – január 6.

Urunk megjelenésének és a háromkirályok ünnepén Főtisztelendő Kovács József plébános atya érkezett hozzánk az óvodába. A gyerekek a tornaterembe figyelmesen hallgatták Józsi atyát, aki az ünnep kapcsán elmagyarázta, hogy a szentelt vízhez mi szükséges, majd meg is szentelte azt. A gyermekek visszatértek az óvodai csoportjaikba, ahol nagy szeretettel várták Józsi atyát, aki segítőivel megszentelte az óvoda összes helyiségét. A kisgyermekek érdekességként meg is nézhették, szagolhatták, hogy mi az a tömjén, amit a három királyok egyike vitt a kis Jézus születése után ajándékba.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe és balázsáldás – február 3.

Szent Balázs püspök és vértanú ünnepén balázsáldásban részesülhettek a jászsószentgyörgyi óvodás gyermekek. Ugyanezen a napon szentelte meg Főtisztelendő Kovács József plébános atya az óvoda csoportjainak gyertyáit is. Egy kis közös éneklés után Józsi atya ünnepi gondolatit hallgatták meg a gyerekek.

Hamvazószerda – március 5.

Az idei évben március 5-ére esett hamvazószerda, mellyel véget ért a néphagyomány szerinti farsangi időszak és elkezdődött a keresztények legnagyobb ünnepére, Húsvétra való készüllet, azaz a nagyböjt. Ezen a napon az óvodánkba látogatott Főtisztelendő Kovács József plébános atya, aki egy rövid áhítatot tartott a gyermekek és a felnőttek számára, majd az óvodások énekének kíséretével minden jelenlévőt meg is áldott a hamvazkodás szertartásban. A gyermekek az ünnepre való készülletüket, a többi évekhez hasonlóan, jócselekedeteikkel próbálják kifejezni Isten iránti szeretetüket.

Gyümölcslőtő Boldogasszony – március 25.

Óvodánkban először ünnepeltük meg a keresztény vallás, Mária ünnepei közül az egyik legfontosabbat a Gyümölcslőtő Boldogasszony napját. Meghirdettük a szülők számára is, hogy erre a napra saját kerti virágokat hozhatnak a gyermekek, melyeket a Szűz Mária barlangjához fogunk elvinni a gyermekekkel. Az időjárás ezt most nem tette lehetővé, ezért az óvodánk tornatermében gyűltünk össze, láthatták a gyermekek e fontos ünnepnek a szentképét, melyről Tóthné Vincze Alexandra óvodapedagógus beszélt, megköszönve a sok virágot, egy közös imádsággal zárult.

**Patakiné Balázs Cintia hitoktató,
Tóthné Vincze Alexandra óvodapedagógus**

ISKOLAI HÍREK

Adventi vásár – 2024. 12. 11.

„A vásárban az a jó, mindenféle eladó”
„Végeladás, nincs maradás, kezdődjék
hát a vásár!” – hangzott el eme kikiáltó,
mely után fergeteges vásár kerekedett a
tornateremben jó hangulattal egyaránt.

Ezt az eseményt jókedvű előkészület
előzte meg. Gyerekek, szülők egyaránt
barkácsoltak, hogy ezen a napon, vá-
sárunk forgatagában is együtt készülhes-
sünk az ünnepre. Azt gondolom, hogy

mindenki megtalálta a megfelelő ajándé-
kot, mellyel otthonát szépítheti.

**Áldott, békés
karácsonyi ünnepeket!**

Kecskés-Markó Szilvia

Pásztorjáték, 2024

Minden karácsonykor meg
kell születessen Jézus a szí-
vünkben. A karácsony ezért
nem egy „emlékezés”, ha-
nem egy újra és újra átélhető
ünnep. Minden év legsöté-
tebb,

legreménytelenebbnek tű-
nő idejében születik a Meg-
váltó. Erre utal az is, hogy a
karácsony misztériumára
felvezető betlehemes pász-
torjáték szövege is mindig
jelen időben adja hírül Jézus
születését.

Iskolásaink advent 4. va-
sárnap délutánján a temp-
lomban játszották el Jézus
megszületésének történetét.
Minden évben megvan az
esélyünk karácsony csodá-
jának a megélésére: hogy
megszületessen bennünk Jé-
zus.

Tarnai Mihály

ISKOLAI HÍREK

Iskolanyitogató – Játszva tanultunk 2025

Izgalmas és vidám órát töltöttünk együtt az iskolanyitogatón, amelyet a tornateremben rendeztünk meg március 27-én. A program során sok érdekes és szórakoztató feladat várt ránk, mindent játszva tanultunk és próbáltunk ki.

A tánc jó hangulatot teremtett, a kreatív foglalkozáson nyuszt készítettünk, az ügyességi feladatok pedig mindenkit megmozgattak. A számolás sem maradt ki a programból, hatalmas dobókockával gyakoroltunk. A foglalkozás végén megnéztük az iskola tantermeit. A gyerekek sok mosollyal és jókedvvel indultak vissza az óvodába.

Kecskés-Markó Szilvia tanító néni

Farsangi délután ✨ 2025

Iskolánk 4-8. évfolyamának 2025. február 14-én farsangi délutánt rendeztünk. A délelőtti tanítást követően lázas készülődés kezdődött: a táskából előkerültek az ötletes jelmezek, a tantermek átrendeződtek a játékos feladatok, erőpróbák helyszínévé, a büfében finom szendvicsek, innivaló és a szülők által felajánlott ízletes sütemények várták a gyerekeket. Az iskola folyosói lassan megteltek mesehősökkel, sportolókkal, táncosokkal, így kezdődhetett is a játék! Minden tanterem más-más feladatot kínált lelkes diákjainknak, akik a jól végzett munkáért cserébe fabatkákat kaptak, melyekkel a farsangi büfében vásárolhattak.

Kátainé Oláh Hajnalka tanárnő

ISKOLAI HÍREK

Itt a farsang!

Farsangi móka az 1-3.osztályban 2025.

„A farsang nagy lehetőség. Ilyenkor mindenki azzá válhat, amivé csak akar!

Ha valaki kicsi, beöltözhet óriásnak. Bárkiből lehet erős hadvezér, furfangos kalózkapitány, híres szuperhős.”

A farsangi időszak évek óta a vírusok időszaka is. De mi jól magunkra zárva a tornaterem álarcokkal díszített ajtaját, ki-zárva az összes vírust, jót játszottunk és mókáztunk.

A tornaterembe belépve sok csillogó szempárral tekingettünk körbe és körbe, várva, hogy azt a sok játékot kipróbálhassuk. Volt ott minden: színes labdák röpködtek a bohócok nagyra tátott szájába, karikák tekeregtek a nyakukban, kezünket és lábunkat nyakunkba véve ügyességi akadálypályán mászkáltunk, de még csúzlizni is megtanultunk. Pohártornyt építeni anélkül, hogy hozzá érhetnék? Még ez

is sikerült! Mindezekért, aranyrög volt a jutalom, amit a büfében gyorsan el is költöttünk.

És hogy táncoltunk-e? Hát persze! Hisz nem bál a bál tánc nélkül!

Nem mesélek tovább, hisz a csillogó szempár úgysem látszik a betűkön keresztül, nade a fotók... -majd mesélnek helyettem!

Kátainé Markó Anita tanító néni

ISKOLAI HÍREK

Labdarúgó-verseny II. 2025

2025. 03. 25-én a III. korcsoportos fiú labdarúgóink az Intézményi Bozsik Labdarúgó tornán szerepeltek Jászládányon. Ebbe a csoportba 4 iskola csapata került. Jászboldogháza, Jánoshida, Jászládány és Jászsós-szentgyörgy.

Az első mérkőzésen Jászládány csapatával küzdöttünk, ahol 5:0 arányú győzelmet arattunk. A következő mérkőzés Jászboldogháza- Jászsós-szentgyörgy, ahol 0:4 arányban nyert csapatunk.

Az utolsó meccs eredménye Jászsós-szentgyörgy-Jánoshida: 3:1.

Így a fiúk ezt a tornát is győzelemmel zárták.

Góllövők: Suki Tibor 5 gól, Bagi Attila 5 gól, Szöllősi Ádám 1 gól.

Csapat tagjai: Pesti Máté, Kiss Bence, Bagi Attila, Suki Tibor, Oláh Gábor, Szöllősi Ádám, Ráz Rodrigó.

Gratulálunk fiúknak, csak így tovább!

Szilágyi Imre, felkészítő nevelő

Labdarúgás eredmények 2025

Március 18-án, szerdán Alattyánon, a Gerevich Aladár Általános Iskola meghívására fiú teremlabdarúgó tornán vettek részt iskolánk III. korcsoportos, 6.osztályos tanulói.

A tornát névadójuk tiszteletére rendezték meg, melyen 6 iskola csapata vett részt. A csapatokat 2 csoportba sorsolták. A mi csoportunkban Jánoshida, Jászládány és Jászsós-szentgyörgy csapata került be.

Az első mérkőzés, melyet Jánoshida csapatával vívtunk sajnos elvesztettük 3:1 arányban. Ezután a fiúk eldöntötték, hogy innentől kezdve csak a győzelem elfogadható minden meccsen. Következett a Jászládány elleni összecsapás, melyet biztosan, kellő rutinnal 7:0-ra megnyertek. Ezzel az eredménnyel bekerültünk az elődöntőbe. Ott a másik csoportból továbbjutott Jászboldogházával játszottunk. Itt az eredmény 2:1 lett, így bejutottunk a döntőbe.

Nagy izgalommal és elszántsággal vettük bele a fiúk magukat a döntő küzdelembe. Meg is lett az eredmény: 1:0-ra győztünk. Nagy örömünkre a mi csapatunk nyerte a kupát és az aranyérmet.

A torna gólkirálya is a mi csapatunkból került ki: Suki Tibor 6 gólt rúgott összesen.

A csapat játékosai: Pesti Máté, Kiss Bence, Bagi Attila, Oláh Gábor, Kovács András, Szöllősi Ádám, Suki Tibor, Ráz Rodrigó.

Gratulálunk a csapatnak, reméljük a vándorkupát jövőre is a mi fiaink fogják újra elhozni.

Szilágyi Imre, felkészítő nevelő

ISKOLAI HÍREK

Zrínyi Ilona Matematikaverseny 2025

A 2024-2025-ös tanévben iskolánk 28 tanulója vett részt a Zrínyi Ilona matematikaverseny helyi szakaszán. Közülük 15-en jutottak tovább a megyei szakaszra: Berényi Anna Klára 2. osztály, Burai Pamela Apollónia 2. osztály, Perge Pálma Mirella 2. osztály, Rafael Áhim Benett 2. osztály, Terjéki Benett 2. osztály, Tóth Norton 2. osztály, Töröcsik Bella 2. osztály, Turcsányi Gyula 2. osztály, Kovács Vilmos 3. osztály, Vas Judit 3. osztály, Fehér Viktória 4. osztály, Kiss Lajos Benjamin 5. osztály, Töröcsik Tamás 5. osztály, Kiss Bence Róbert 6. osztály, Vincze Róbert Kornél 6. osztály.

A második, megyei fordulót Jászberényben írták meg tanulóink. A legeredményesebbek: Vas Judit 3. osztály, Vincze Róbert Kornél 6. osztály, Burai Pamela Apollónia 2. osztály, Kiss Lajos Benjamin 5. osztály.

Gratulálunk az eredményeikhez!

Szentes Emese

Mátyás Tudósai megyei komplex tanulmányi verseny 2025

Az idei évben immár 42. alkalommal hirdették meg a Kőrösiben a Mátyás Tudósai megyei komplex tanulmányi versenyt. 2025.02.18-án iskolánkat 11 tanuló képviselte. Az alábbi eredmények születtek:

„Kis nyelvészek”: Kovács Vilmos 18 versenyzőből 8. helyezett, Kókény Dániel 20 versenyzőből 6. helyezett.

Versmondó: Vas Judit 27 versenyzőből 4. helyezett, Sörös Zoltán Áron 27 versenyzőből 5. helyezett, Mihályi János Dávid 28 versenyzőből 2. helyezett, Töröcsik Erika 28 versenyzőből 1. helyezett, Nagy Ketrin 16 versenyzőből 3. helyezett.

Rajz: Herczeg Milán (különdíj), Vigh Alíz Vivien, Bati Máté, Vincze Róbert Kornél.

Gratulálunk minden versenyzőnek!

dr. Kovácsné Vámos Rita
tanító néni

ISKOLAI HÍREK

Lázár Ervin Program – Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem előadás Élménybeszámoló

A Lázár Ervin Program jóvoltából iskolánk 6. és 7. évfolyamos tanulói egy igazán különleges színházi élményben részesülhettek 2025. februárjában. Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem című művét te-

kinthették meg a helyi Faluházban. A darab Zrínyi Miklós híres eposzát dolgozta fel, amely a magyar történelem egyik hősies pillanatát mutatja be: a szigetvári vár ostromát 1566-ban, amikor Zrínyi Miklós

és maroknyi serege bátran szállt szembe a hatalmas oszmán túlerővel. Az előadás izgalmasan, mégis érthető módon idézte meg ezt a korszakot, így a fiatal nézők számára is átélhetővé váltak az akkori események.

A színészek magával ragadó humorban gazdag játéka lehetővé tette, hogy az előadás igazán emlékezetes legyen. Különösen hatásosak a csatajelenetek voltak, melyek izgalmat vittek a történetbe.

Összességében a Lázár Ervin Program keretében szervezett színházlátogatás nagyszerű élményt nyújtott mindenkinek, és bizonyította, hogy a klasszikus irodalom és a történelem is lehet élvezetes és lebilincselő, ha ilyen színvonalas módon mutatják be.

Reméljük, hogy a jövőben is részt vehetünk hasonló programokon, hiszen ezek által nemcsak tanulunk, hanem élményekkel is gazdagodunk.

Tugyi Róbertné

Wass Albert képzőművészeti és meseillusztrációs pályázat

2025. év elején készültünk Wass Albert Irodalompartoló Egyesület fennállásának 20. évének megünneplésére meghirdetett rajzversenyére. Ki rajzzal, ki festménnyel, ki pedig makettel készült Wass Albert egy-egy versének meglelevenítésére.

Wass Albert Tavak könyve és Wass Albert Erdők könyve című mesegyűjteményét, továbbá bármelyik novellájához, művéhez várták az illusztrációkat tetszőleges technikával. Az eredményeket március 6-án döntötte el a zsűri, melynek tagjai voltak Hézsó Ferenc és Bányai Béla festőművészek, valamint Fülöpné Rákos Éva könyvtáros.

A zsűri úgy ítélte, hogy alkotásaink a több mint 800 nevező között kiemelkedő dicséretben részesülhetnek, ezért dicsérető emléklapot kaphattak: Kovács Edgár, 6.a,

Boroznaki Dávid, 6.a, Báti Máté, 6.b, Vincze Róbert Kornél, 6.b, Sipos Dorina, 6.b, Babusa Viktória, 7.b, Gyurkovics Zoé, 7.b, Harasztosi Leila Gizella,

7.b-Szép alkotásaikért és eredményeikért szívből gratulálunk!

Takács Anikó
rajztanár

ISKOLAI HÍREK

Unihoki országos elődöntő, III. kcs. fiúk 2025

Unihoki országos elődöntő, III. kcs. Fiúk
🏒 (országos döntőbe az 1–2. helyezett jutott)

Pályafutásom talán legmeglepőbb eredménye ez a mai. Nem számítottunk erre, tapasztalatgyűjtés volt a cél, hiszen ezek a srácok még nincs egy éve, hogy űzik ezt a sportot... Eddig egyetlen versenyen vettek részt, bár már ott is ügyesek voltak, de ez mégis csak egy országos elődöntő volt...

Látszott is az első két meccsen kikaptak a fiúk. Pítvaros a mezőnyben egy másik szintet képviselt, nem volt esély ma ellenük, de másnak sem. Aztán már jöttek a győzelmek és a gólok is, örült küzdelmek a 2. helyért. A körbeverésekből mi jöttünk ki jól, a gólarányunk nekünk volt a jobb!

Ezzel idén egy újabb országos döntőbe jutást pipálhatunk ki!

Hatalmas gratuláció nektek fiúk! 😊

Csapat: Kiss Bence, Pesti Máté, Bagi Attila, Marton Máté, Rácz Rodrigó, Suki Tibor, Kovács András

Farkas Dániel testnevelő

Budapest, országos elődöntő, ezúttal UNIHOKI 2025

Lányok 2. 🏒 helyen végeztek és a floorball után ismét bejutottak az országos döntőbe!

Budapest Vajda ellen kikaptunk, Hatvan csapatát 4-0, Jászszentandrás 7-3 és Tápiószőlős-Újszilvás ellen 4-1 arányban nyertünk, ezzel áprilisban ott lesz iskolánk a legjobbak között!

Fantasztikus, amit idén csináltok lányok! 😊

Csapat: Tóth Virág, Tóth Regina, Sipos Dorina, Varga Vanda, Tóth Luca, Brayer Lili Regina

*Farkas Dániel
testnevelő*

ISKOLAI HÍREK

Iskolanyitogató – 2025

Iskolanyitogató foglalkozást tartottunk, melyre több leendő első gyermek érkezett. Amíg Igazgató úr megmutatta az iskola épületét a szülőknek és hasznos információkkal szolgált az érdeklődőknek, addig mi a gyermekekkel számolás mondókát tanultunk, kézműveskedtünk, beszélgettünk a térről, játszottunk, mókáztunk. Jól éreztük magunkat! Az iskolanyitogató foglalkozás egy nagyszerű lehetőség arra, hogy a gyerekek felkészüljenek a tanév kezdetére és biztos alapot kapjanak az iskolai élethez. Az ilyen programok segítenek abban, hogy a gyerekek pozitív élményekkel és jókedvvel vágjanak neki az iskolai kalandnak.

Kecskés- Markó Szilvia
tanító néni

ISKOLAI HÍREK

Teremtésvédelmi nap az iskolában Gyümölcsoltó Boldogasszony napján

EZ A NAP A JÓ BEFOGADÁSÁNAK ALKALMA

Március 25-én ünnepeljük a régiségtől fogva Gyümölcsoltó Boldogasszony napját, mely a katolikus egyházban az anyagi üdvözlés, Jézus Krisztus fogantatásának ünnepe. E kitüntetett ünnepen rendkívül sok szép megnyilvánulása volt az Istent szerető, a teremtett világban rendesen élő embernek. A legismertebb talán: napja a fák oltásának és szemezésének szakrális alkalmá. Régen ekkor köszöntötték a lányokat, nőket, asszonyokat.

A régiek úgy tartották, hogy ilyenkor mézillatúvá válnak az egek az Atya kegyelméből. Sokan biztosan nem ismerjük ezeket a szép kapcsolódásokat a régi választásos lelkületből, de iskolánkban pont a méz és a méhek csodálatos világa került középpontba e „mézes napon”.

Bokor István méhészt, agrármérnök tartott előadást a két tagozatnak a méhek életéről, a méhészkedés mesterségéről. A gyerekek megnézheték a méhészt legfontosabb eszközeit, a kaptárt, megismerkedhettek a méhek „mindennapjaival”, végül fáradhatatlanul válaszolt a rengeteg sok kérdésre.

Ezzel a gyerekek egy kicsi, de annál fontosabb részletével ismerkedhettek meg a teremtett világnak. Rácsodálkoztunk arra, hogy a méhek milyen fontos részei a természetnek, sőt az emberiség létének!

Az előadások végén minden gyermek megköszönhatta a méhek „ajándékát”: puha kenyéren háromféle mézet. Ezért is, és a sok hasznos tudás átadásáért hálás köszönetünk Bokor István méhészt „bácsinak”!
Tarnai Mihály

A Víz Világnapja iskolánkban

Március 22. a Víz Világnapja. A víz minden élet alapja, nélküle nincs élet. A víz fontosságára felhívva a figyelmet, iskolánkban témahetet tartottunk. Ezen a héten tanóráink középpontjában a víz állt.

Matek, magyar, kémia, biológia, digitális kultúra, történelem, rajz, technika, hittan? Igen. Mindenhol a VÍZ „folyt”. Kísérlet, számolás, rajz, ppt, vízszabályozás, Biblia... minden szóba került.

Gyerekeink interaktív órákon gondolkodhattak el, a víz fontosságáról, hogy Mit is jelent a víz? Az ÉLETET!

Kátainé Markó Anita

H E L Y T Ö R T É N E T

Hősökre emlékeztünk

Január 12-én megemlékeztünk az 1943-as doni katasztrófában elhunyt szentgyörgyi hősökre. A vasárnapi mise is értük szólt, majd az főtéren álló emlékműnél Balog Zoltán történelem szakos tanár idézte fel az akkor történeteket. Az Önkormányzat, az „Örök ifjak” nyugdíjas klub, a KÉSZ és a helytörténeti egyesület helyezte el az emlékezés koszorúit. *Fotó: Gondos Márk*

H E L Y T Ö R T É N E T

A helytörténeti egyesület eseményei

Helytörténeti egyesületünk 2025 telén is érdekes előadásokat szervezett községünk lakosságának.

Január közepén a Vízi család egyik Szentgyörgyről elszármazott tagja, Vízi Róbert tartott érdekes előadást a világűr érdekességeiről.

Kis Krisztián Bálint történész

Kis Krisztián Bálint szolnoki történész segítségével a „Jászsági leventék – egy elfeledett ifjúsági szervezet történetét” ismerhettük meg. Az érdeklődők között sokan voltak olyanok, akiknek apja, nagypapja tagja volt a szentgyörgyi egyesületnek, s az unokáik is őrzik a történeteiket. Sajnos, a mai világban zajló eseményekkel párhuzamba tudtuk állítani a leventemozgalmat történelmét.

Digitalizáltattuk (köszönet Kis Ákosnak) Kerekes Jenő fényképészünk '90-es években készített videofilmjeit, melyeknek levetítése óriási sikert aratott. Nagy élmény volt az 1993-ban, a 200 éves templom miséjén felvett embereket viszont látni, vagy a szintén '93-as harangbeemelést a templomtornyba újra élni.

Színes kikapcsolódást kínáltak Halmaiék. Tagtársaink, Halmai Ferenc és felesége a nyáron Törökországban jártak, s úti beszámolójukat sok-sok színes képpel tették még látványosabbá. Nemcsak az isztambuli bazárt és mecseteket láttuk, hanem mi is részesei lehettünk a kapadókiai hőlégballonos utazá-

Kerekes Jenő fényképész mester

suknak és képeik segítségével ott voltunk Szűz Mária efezusi házában is.

A hagyományoknak megfelelően március 15-én a temetőben emlékeztünk az 1848-49-es forradalom és szabadságharcban részt vett szentgyörgyi honvédekről. Koszorút helyeztünk el Gregor János és Rigó Gergely siremlékeinél, Halmai Ferencz és Pokorni Miklós sírjánál.

Varga Antal levante oktató

HELYTÖRTÉNET

Egyesületünk Közgyűlését megtartottuk. Beszámoló hangzott el az éves munkáról, a pénzügyi tevékenységről s a vezetés ismertette az ez évi terveket. **Marton Rita**

Halmi Ferenc és felesége
Törökországban

1993. – 200 éves a templom -részlet a filmből

HELYTÖRTÉNET

Jászvadóka – avagy egy elfelejtett almafajta

2014 őszén általam ismeretlen almafajta-
ra figyeltem fel.

A Jászvadóka nevezetű alma – már csak
a neve alapján is – felkeltette érdeklődé-
sem. Másnap elutaztam Kecskemétre –
ahol árulták –, hogy a lehető legtöbbet
megtudjak róla.

Megérkezésemkor kedvesen fogadtak.
A Barna és fiai faiskola tulajdonosa, dr.
Barna Tamás végigvezetett, bemutatta a
gyűjteményt.

Régi, elfeledett gyümölcsfajtákat kutat-
nak fel, szaporítják és árulnak. A beszél-
getésből barátság kerekedett. Meghívá-
somra később Jászsós-szentgyörgyön és
Jászberényben is tartott előadást a munká-
járól. Több alkalommal is járt Jászsós-
szentgyörgyön, ahol a kétszer érő körte –
nagyon ízlett neki –, a muskotályos fehér
szilva, valamint a rózsaszilva szaporító-
anyagát gyűjtötte.

Dr. Barna Tamás okleveles erdőmérnök
testvére az a dr. Barna Gábor tanszékve-
zető egyetemi tanár, aki a XX. Jász Világ-
találkozóán 2014-ben Jászapátin a Jászság-
ért díjban részesült. Kunszentmártoni

származásúak, jász gyökerekkel.

A Jászság őshonos almája megérdemli,
hogy megismerkedjünk vele. Szűkebb ha-
zánkban magról keletkezhetett. Az egész
országban elterjedt, sőt a leírások szerint
Németországban, Angliában is termeszt-
ték. Több szakmai leírásban helytele-
nül citromalmának nevezték, felénk barát-
almának hívták. Jászberényben a XIX.
század első felében „Vadóka” családnév-
ként is szerepelt.

Az almák csokrosan teremnek, és még a
legerősebb szélnek is ellenállnak. Száruk
rövid, lapos, enyhén kúpos alakúak. Héja
vastag, száraz tapintású, matt. Az árnyék-
ban nőtt példányai zöldek maradnak, tárolá-
skor enyhén világosodnak. Napos olda-
lon pirossal befutott lehet.

Húsa sárgásfehér, zöldecserezetű, tö-
mött, lé szegény, roppanó. Kellemes fű-
szeres ízű, enyhe édes-savas. Kis, esetleg
közepes méretű almák 4–7 cm átmérővel
rendelkeznek.

Fája edzett, erőteljesen növekedő, korán
termőre fordul. Az erős metszést nem tű-
ri. Korán virágzik, öntermékeny. Száraz

talajba nem való, a kötött, nyirkos talajt
kedveli.

Érés, helyesebben szedési ideje októ-
ber. Utóérő, fogyasztása januártól. Meg-
felelő tárolás esetén nem rothad, akár a
következő termésig is eltartható. Az avar-
ban vagy a hó alatt is képes átvészelni a
telet. Őseink igyekeztek olyan gyümöl-
csöt termesztetni, ami tárolható, mivel hű-
tőházak, áruházláncok nem voltak.

Az ültetés (2014) óta növényvédelmi
kezelésben nem részesítettem. Sem vara-
sodás, sem almamoly kártételt nem ta-
pasztaltam. Az elmúlt évben enyhe alma-
falisztharmat látszódott néhány ágvegen.

A Jászvadókát nem ajánlom telepítésre
azoknak, akik nagy, piros, mutatós almák-
ra vágnak. Mérete alapján már nem len-
ne „piacos” fajta. Gondolom, azonban va-
gyunk néhányan, akik tisztelni kíván-
nak őseink előtt. Az általunk termesztett
és fogyasztott alma – kellemes fűszeres
ízével – a kert különlegessége lehet.

Jászvadóka almák jászsági terítőn

Simon Károly
hagyományörző

H E L Y T Ö R T É N E T

A világűr érdekességei

Vizi Róbert, Szentgyörgyről elszármazott bemutató csillagász tartott érdekes előadást a Községházán.

Az előadó dédnagyapja az a Vizi Mihály volt, aki a Fő út 50. sz. alatt bognárműhelyt működtetett sok mesterrel, tanulóval a második világháború környékén. Az akkori inasok közül még élnek ketten – Gál Zoltán és Pokorni Miklós –, akik jó szívvel emlékeznek mesterükre, Miska bácsira. A család már nem Szentgyörgyön él, de még tartják a kapcsolatot, minden fontos eseményről tudnak. Legutóbb az Ipartörténeti Gyűjtemény-

ben találkoztunk, ahol ki van állítva az egyetlen fotó a bognár műhelyről és dolgozóiról. Itt derült ki, hogy a dédunokának – számunkra – különleges foglalkozása van, s különleges helyen dolgozik. Csillagász Budapesten a Svábhegyi Csillagvizsgálóban.

Jól döntöttünk, amikor meghívtuk egy előadásra, mert sok érdeklődő gyűlt össze a Községházán. Vizi Róbert kollégái munkáján keresztül mutatta be a Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont tevékenységét. A tíz kutatócsoport legérdekesebb témáiról olyan közvetlen, érthető nyelven beszélt, hogy a hallgatóság figyelme nem lankadt az egy órás előadás alatt. Segítette a megértést a sok hiteles, szép fotó.

Az előadó beszélt például a Csillagaktivitás kutatócsoport munkáján belül a napfoltokról, napkitörésekről. A Naprendszer kutatócsoportban főleg a Neptunuszon túli vidék kis égitestjeivel foglalkoznak, az Asztrofizikai és Geokémiai Laboratóri-

umban pedig többek között a meteoritok vizsgálatával. Három meteorit darabkát mi is kezünkbe vehettünk, megvizsgálhattunk.

Az előadás ismét bebizonyította azt a közhelyet, miszerint mi emberek csak egy porszem vagyunk a nagy világűrben. Vagy olyan fejletlenek vagyunk, hogy nem értjük a mások jeleit, vagy olyan fejlettek, hogy a mi jelzéseinket nem értik.

MR

CIVIL SZERVEZETEK

„Légy mindig jó magyar, fiam, és emberséges ember!”

2025 februárjának egyik hétköznapra eső estéjén, előadó vendégünk volt dr. Molnár Imre szociológus, történész, 2015 óta a Pozsonyi Magyar Intézet igazgatója. Több a szlovákiai magyarság történelmével és a lengyel-magyar történelmi kapcsolatokkal foglalkozó cikk, tanulmány és könyv szerzője, szerkesztője. Egyetemi tanulmányai befejezése óta foglalkozik Esterházy János életművének kutatásával.

Ki volt Esterházy János?

„...A XX. század minden bizonnyal egyik legjelentősebb magyar államférfija, majd vértanúja, akit gróf Esterházy Jánosnak hívtak. Élet pályája és lelki hagyatéka, legalább öt nép történelmét érinti.” /MI/

Esterházy János 1901. március 14-én látta meg a napvilágot a történelmi Magyarországon, a mai Szlovákia területén, Nyitraújlakon. Édesapja a legvagyonosabb és legkiterjedtebb arisztokrata család sarja, Esterházy János Mihály édesanyja lengyel grófnő, Tarnowska Erzsébet. Édesapját alig négy évesen veszítette el. Az édesapa búcsúszavaiban azt monda alig négyéves János fiának: „Légy mindig jó magyar!”

Az özvegyen maradt édesanya, lengyel létére is igyekezett megtartani férje testamentumát.

„Nevelésben elsődleges szempont volt a katolikus hit gyakorlása, az ősök tisztelete, a nemzetükhöz való hűség és a keresztény emberség megtartása. Az újlaki Es-

terházy kastély kovácsoltvas- nagykapuja állandóan nyitva állt, ahol a rászorulóknak rendszeresen osztottak élelmet, s ahová bárki betérhetett segítségért. Édesanyjuktól korán elsajátították a felebaráti szeretet szép példájának gyakorlását.”

Az I. világháborút lezáró békekötés következtében sok más arisztokrata és nagybirtokos család, az Esterházyak is nehéz anyagi helyzetbe kerültek. A fiatal Esterházy János, aki a pozsonyi és prágai pénzügyi hatóságokkal való ügyintézés során került kapcsolatba a magyar kisebbség, szerveződő politikai pártjainak vezetőivel. Politikai tevékenységében szívén viselte az anyaországtól elcsatolt magyarság sorsát.

„A szlovákiai magyarságot saját családjaként szerette és védte, de amikor tehetette, hitet tett a szlovákság jogai és a magyar-szlovák testvériség mellett.” Tiltakozott a szlovákiai zsidóság Németországba való deportálásáról szóló törvény ellen. A parlamenti képviselők közül egyedülként, nem szavazta meg az általa „istentelennek és embertelennek” nevezett törvényt. Tiltakozott az újonnan megalakult csehszlovák kormányzat magyarellenés intézkedései ellen.

Végül nézeteiért Husák letartóztatta és átadta őt a szovjet titkosszolgálat ügynökeinek. Esterházy János, bár több esetben is elmenekülhetett volna a rá váró súlyos megpróbáltatások elől, minden esetben az igazsághoz és a szülőföldjéhez való hűségét vállalta.

Koholt vádak, kegyetlen kínzások és vallatások, tíz év szibériai munkatábor következett. Közben Szlovákiában hazaárulásért kötél általi halálra ítélték. Az ítélet végrehajtására, a Csehszlovák kormány kikérte őt a Szovjetuniótól. Családja és barátai közbenjárására a halálos ítéletet, „kegyelemből” életfogytiglani börtönbüntetésre változtatták. Ezt követően Csehszlovákia szinte valamennyi politikai börtönében megfordult. Súlyosan megbetegedett.

A szülőföldre való visszatérés és a hűgával való találkozás öröme átélhette. Egy hónapi kórházi ápolás után váratlanul civil ruhás rendőrök hatoltak be a kórházi szobájába és visszavitték őt a fogdába. Kegyelmi kérvények sorát nyújtotta be testvére, Mária. Beadványait válasza sem méltatták. Az általános amnesztiák rá nem vonatkoztak. Eljátszották vele, hogy ő is szabadul, a civil ruhában lévő, s a kijárat felé tartó Esterházyt a kapuőr éles füttyjelzése fordította vissza. Az utolsó pillanatban közölték: reá és egy társára nem vonatkozik az amnesztia....!

„1957. március 8-án morvaországi Mírov börtönében bekövetkező halálával véget ért földi szenvedése, beteljesedett mártíriuma. Hamvai kiadását családja részére megtagadták.

„Isten szolgája Esterházy János máig szóló példát adott Krisztus követésére. Katolikus hitéhez akkor is hű maradt, amikor ezért a legnagyobb árat, élete feláldozását kellett évenként át húzódo szenvedésével vállalnia.” Haláláig imádkozott ellenségeiért és megbocsájtott hűbéreinek.

„Ezzel példát adott minden keresztény, és jóakarátú ember számára arra, hogy az Istenben bízó ember az őt érő legnagyobb igazságtalanságra is képes krisztusi választ adni. Úgy, ahogy ezt szent Pál megfogalmazta:

„Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval”

/Róm. 12,21/

Felhasznált irodalom: Molnár Imre: Mi jelünk a kereszt, Isten szolgája; Esterházy János élete és vértanúsága.

Lejegyezte:
Vigh Miklósné
KÉSZ csoport vezető

CIVIL SZERVEZETEK

Hazát Járó Természetjáró Barátikör

Üdvözöllek, Kedves Olvasó!

Októberben múlt, hogy már 10 éve túrázunk, járjuk a szép magyar tájak, erdők, hegységek útjait. Örömmre szolgál, hogy leírhatom nektek, folyamatosan növekszik létszámunk, egy-egy túrán 30–35 fő vesz részt. Van olyan, amikor ismert helyeket járunk be újra, de mindig találunk újabb és újabb érdekes látnivalót, sziklaképződményt, kilátót, várat stb., ahol még nem jártunk. Néhány sorban leírom ez évi terveinket. Ha úgy gondold, tarts velünk, minden új túrázót szívesen fogadunk!

Terveink 2025-re:

- április: Csobánkai körtúra – Teve-sziklák, egri vár másolat
- május: Börzsöny – Csóványos meghódítása
- június: 3 napos túrázás a Felvidéken (Szádéló-völgy, dobsinai jégbarlang, betléri kastély, Kassa városa)
- szeptember: gyógyfüves túra Bükk-szentkeresztesen
- október: Velencei-tó Bölcsőhegyi kilátó
- november: Julianus-kilátó, Nagymaros
- december: Mátraháza-Lajosháza körtúra

Áldott, békés húsvéti ünnepeket kívánok minden kedves olvasónak!

Szmetena Gézáné
túravezető

CIVIL SZERVEZETEK

Pillanatok a nyugdíjas klubból

Évnyitó

Januárban pihenten kezdtük az évet. Folytatódott a mézeskalács készítő szakkör és a gyaloglás is új erőt adott. Az első negyedévben nagyon sok rendezvényen vettünk részt a vármegye különböző településein: Jánoshidán a Jászföld Hagyományörző Egyesület által szervezett bálján, Jótékonysági esten, színházba. Szászberken téltemető farsangon, Szolnokon tavaszváró nőnapon, Besenyszögön klubtalálkozón

Jászsószentgyörgyön a Faluházba megnéztük a Magyar Kultúra napja alkalmából szervezett műsorokat, valamint március 14.-én a nemzeti ünnepségen, koszorúzáson és misén is részt vettünk.

Saját rendezvényeink év elején évnyitót, februárban a farsang, márciusban a nőnap köszöntés és az óvodában torkosnapon kaláccsal kedveskedtünk a gyerekeknek.

Most készülünk a húsvétra, a gyerekekkel idén is feldíszítjuk a tojásfát.

A klubtalálkozóra készülve, keressük a klubbal kapcsolatos fényképeket. Kérem segítsen, aki tud.

A közelgő ünnepekre Áldott Húsvétot kívánok.

Inges Imréné
a nyugdíjas klub vezetője

Gyaloglóklub farsang

Jászföld bál

CIVIL SZERVEZETEK

Nőnap Szentgyörgyön

Szakkör

A klub 80 évesei

Teltemető

Klubtalálkozó

Szolnoki nőnap

É L E T Ű N K B Ő L

Szárnyalnak a floorballozó fiatalajaink

Interjú Farkas Dániel testnevelővel

Az utóbbi években sokat hallottunk arról, hogy a Szent György Katolikus Általános Iskolában egy új sportág vette kezdetét. A floorball nagy népszerűségnek örvend a diákok körében és sok eredménnyel gyarapította iskolánk gyűjteményét. A csapatjáték felvirágoztatása Farkas Dániel testnevelőnek köszönhető, aki beindította ezt a sportolási lehetőséget.

- *Kezdeként mesélj magadról pár szót, hogyan is kerültél településünk iskolájába tanítani, és hogyan jött az ötlet, hogy elindítod ezt a sportágat iskolánkban?*

⚽ Később kezdtem ezt a hivatást. 19 évesen is testnevelő akartam lenni, sokat sportoltam, elsősorban labdajátékok és atlétika. Abban az időben nővérem tanító volt, de elhagyta ezt a hivatást. Végül más szakmát tanultam, kereskedelembe és raktározásban dolgoztam. Ahogy teltek az évek egyre inkább rájöttem, hogy mégis ezt szeretném csinálni, így jelentkeztem az Eszterházy Károly Egyetemre. Nem bántam meg, szeretem a munkámat. Jászberényben nem volt lehetőség 2017-ben testnevelőként elhelyezkedni, így végül Jászalsószentgyörgyön kezdtem el ezt a pályát és azóta is itt vagyok. Nem indult egyszerűen ez sem, az utolsó pillanatig kérdéses volt, de ez egy hosszabb történet. A lényeg, hogy itt vagyok és nem is jut eszembe máshol tanítani. Szeretek itt dolgozni, ráadásul egy testnevelőnek igazán jók a feltételek, nagyon szép pályáink vannak, a tornatermünket is most újították fel és végre fel vannak festve azok a vonalak is, amik a floorballhoz vagy az unihokihoz kellenek. Egyszer majd hivatalos palánkjaink is lesznek. Az ötlet 2021-ben jött, az akkori osztályom fiú tanulóival indultam először floorball versenyen. Jól sikerült, hiszen a körzetiről egyből kijutottak a megyeire. Fiús osztályom volt és nagyon ügyesek voltak, sportos csapat. Gondoltam miért ne...

- *A gyerekek körében milyen volt a fogadtatása ennek a sportnak? Hiszen elmondható, hogy ritkábban űzik ezt a sportot szemben a focival*

⚽ A gyerekek imádják. Inkább lány csapataim vannak, hiszen a fiúknak több a

sportolási lehetőségük, de idén van két fiú csapatom is. – ilyen még nem volt. A nagyok elballagnak év végén, viszont a hatodikos fiúkkal idén kezdtük és nagyon ügyesek, lelkesek... ebből még lehet valami.. Azt tudni kell, hogy a fiúknak ez egy nagyon nehéz körzet, hiszen a jászberényi hokisokat kell legyőzni ahhoz, hogy egyáltalán a megyei versenyre kijussanak. Ez először sikerült idén a nagyfiúknak, 3 évet vártak erre... Sőt a megyei versenyen másodikkok lettek, ezzel kijutottak az országos elődöntőbe is. Ez volt fiú csapattal az eddigi legnagyobb siker. Egyébként a későbbi országos bajnok Miskolctól 1-0 arányban kaptak ki és volt esély az országos döntőbe jutni, de Hatvan ellen nem volt szerencsénk, végig támadtak, de minden kimaradt. Ilyen ez a sport. Kell a szerencse is itt már. Ami a berényi csapatok ellen mellénk állt, az itt elpártolt a fi-

úktól. De nem lehetnek szomorúak, mert hatalmasat mentek idén. 144 csapat indult az ő korcsoportjukban, és a legjobb 20-ban végeztek. 16–20. hely valamelyikén.

Ez a sport nagyon népszerű, elmondanám neked, hogy a diákolimpia egyik legnépszerűbb sportja lett mára. 955 csapat nevezett ebben a sportágban, tavalyinál ez a szám 137-el több. Ez nem kevés... A gyerekek szeretik, mert pörgős, nincs egy pillanat nyugalma sem, a pályán folyamatos mozgás van és figyelem. Az ember nem gondolná, de aki benne van az tudja, hogy mennyire összetett játék, rengeteg taktikai elemmel és emellé rendkívül technikai sport is. Ha lenne lehetőség rá, akkor még több korcsoportban készülnék velük.

- *Tartasz más szakkört is?*

⚽ Igen, lány focit egy korcsoportban, akikkel tavaly óta indulunk a diákolimpián is. Ezen kívül unihoki is van nálunk.

É L E T Ű N K B Ő L

• *Unihoki? Ez hasonlónak tűnik, mint a floorball.*

⚽ Igen, bár sok különbség van. A floorballban 3-3 játékos van a pályán egyszerre, 10x20 méter a pálya, mindenkinél ütő van és bárki védhet, a kijelölt kapuson kívül is. Természtelen nem lehet használni a kezünket itt. A kapu mérete kicsi, 60x90 cm. Van előtte egy 90x90 cm-es négyzet, amibe nem szabad belépni.

Az unihokiban nagyobb a pálya, 14x24 méter, itt a kapu már nagy, mint egy hokikapu, a mezőnyben 3+1 játékos szerepel. A kapus sisakban, kesztyűben és kapus ruhában véd. Nincs nála ütő, nem tud beszállni a játékba. A játékidő hosszabb. Az összes különbséget most nem sorolnám fel, ezek lényegesek. Ebben a sportágban tavaly indultunk először a diákolimpián, de csak a IV. korcsoportos lányokkal és fiúkkal. Egészen az elődöntőig jutottak, a fiúk épphogy lecsúsztak az országos döntőről, 3. helyen végeztek, a lányok pedig az 5.helyen. Az unihokiban kevesebb csapat indul, (ami egyébként valójában a felnőtt változat, van női és férfi válogatott csapatunk) de mostanában kezdik már általános iskolákban is egyre

többen játszani. Illetve mivel kevesebb a csapat itt, gyakorlatilag csak a jók indulnak, nincsenek gyengécske ellenfelek...

A floorball az első számú sportunk, az unihokira kevesebbet tudunk készülni. Mivel ügyesek a gyerekek, így indulunk ebben idén is a IV. korcsoportos fiúkkal és

lányokkal, és most a III. korcsoportos fiúk is kipróbálják magukat.

Az eredmények pedig magukért beszélnek: A IV. korcsoportos lányok és a III. korcsoportos fiúk bejutottak az országos döntőbe. A fiúkon nagyon meglepődtem, hiszen nincs egy éve, hogy ve-

É L E T Ű N K B Ő L

lük elkezdtek, ezt senki sem várta tőlük, én sem. A IV. korcsoportos lányaink pedig mind floorballban mind unihokiban országos döntőbe jutottak, kivételes teljesítmény.

• *Hogyan zajlik a gyerekek felkészítése egy versenyre? Tartasz külön edzéseket is?*

⊗ Ez egy jó kérdés. Mikor tavaly bejutottunk először az országos döntőbe, beszélgettem edzőkkel. Meglepően kedves legkőr volt, sok – sok dicséretet kaptunk. Akik az országos elődöntőben, döntőben szerepelnek több iskola, bizony akár heti 3-4 edzésen gyakorolnak. Ezzel szemben nálunk korcsoportonként csak heti egy edzésre van lehetőség, ami ugye nem sok, de rengeteget jelent, ha nem lenne, nem lennének eredmények. Felkészülési időben, egy hónappal a versenyek előtt mi is többet szoktunk készülni, ilyenkor tartok külön edzéseket nekik, munkaidőn kívül is.

• *Fel tudnád sorolni, hogy milyen versenyeken, bajnokságokon vettetek részt, és hogy milyen eredményeket sikerült elérni?*

⊗ Floorball-ban az elmúlt 3 évben körzeti, megyei, országos elődöntőben és országos döntőben voltunk.

Az országos döntőért meg kell szenvedni, főleg a III. és IV. korcsoportban. Idén pl a IV. korcsoportos lány mezőnyben 90 csapat indult már... Fiúknál, mint mondtam 144.

De bizony a legkisebbeknél az I. korcsoportban is évről évre egyre több csapat indul. Először a körzeti versenyen kell az első két helyen végezni, hogy tovább juss a megyei döntőbe, ahol szintén az első és második jut tovább az országos elődöntőbe. Na és itt már bizony nagyon nehéz az országos döntőbe jutni. Idén a lányoknak a miskolci csapatokat is ki kellett ejteni, hogy sikerüljön az első és második helyen végezni, hiszen innen is csak 2 csapat juthat be végül az országos döntőbe. A döntőbe jutás igazán különleges dolog, feliratkozni az iskolánknak erre a térképre, most már tudják, hogy kik vagyunk... Nagyon profi a szervezés egy országos döntőben, különleges hangulat, sok szurkoló, szép csarnok és óriási feszültség, izgalom...

Floorball eredményeink 2021 óta:

Körzetin: 3 arany, 3 ezüst és egy bronz, megyein 4 arany egy ezüst és egy bronz,

országos elődöntőkben egy 5. hely, egy 4. hely, egy arany és két ezüstérem született. Két országos döntő 5.helyezés és egy országos döntő 7.helyezés. Azt hiszem ennyi, remélem pontos voltam.

Tavaly jutottunk először országos döntőbe, már ez is meglepő volt, aztán az 5. hely végképp.... Idén két csapatunk jutott be ide, a kicsik a 7. a nagyobbak az 5. helyet szerezték meg ismét. Hozzáteszem utóbbinál hatalmas meccsek voltak, amik egy gólokra múltak, közel voltunk a legjobb négyhez. Gyönyörű eredmények, de a nagyobb lányok teljesítménye már nem ért váratlanul, nagyon jók... Összességében mikor játszunk a nagyvárosokkal, Jászberény, Szolnok, Budapest, Miskolc, Paks, Szombathely, Szigetszentmiklós, Kecskemét stb csapatokkal és nyerünk, az csodás érzés tud lenni. Ilyenkor látni örülni a gyerekeket pedig még nagyobb.... Nagyon lelkesek, tehetségek pedig mindenhol vannak, így nálunk is. Persze, kevesebb létszámból kell gazdálkodni, de ezekben a gyerekekben talán még nagyobb a győzni akarás és a bizonyítási vágy, meg akarják mutatni, hogy ők is vannak olyan jók.

Unihoki eredményeink tavaly óta léteznek, áprilisban két országos döntő vár még ránk ebben a sportágban.

Az idei eredményeinket mondanám el, mert egészen egyedi, talán megismételhetetlen:

Floorball:

Körzeti lányok IV. korcsoport: 1.hely

Körzeti III. kcs fiúk: 3.hely

Körzeti I.kcs lányok: 1.hely

Körzeti IV. kcs fiúk 2.hely

Megyei IV. kcs. lány: 1.hely

Megyei IV. kcs. fiúk: 2.hely

Megyei II. kcs lányok: 3.hely

Megyei I. kcs lányok: 2.hely

Országos elődöntő IV. kcs lányok: 2.helyezés

Országos elődöntő IV. kcs fiúk: 5.hely

Országos elődöntő I.kcs lányok: 2.hely

Országos döntő IV. kcs lányok: 5.hely

Országos döntő I.kcs lányok: 7.hely

Unihoki országos elődöntő IV. kcs. Lányok: 2.hely (országos döntőt jelent)

Unihoki országos elődöntő III.kcs fiúk: 2.hely (országos döntőt jelent)

Unihoki országos elődöntő IV. kcs. fiúk: 4. hely

Kis iskolánkkal 4 csapattal jutottunk ebben a tanévben országos döntőbe.

Áprilisban vár ránk még két országos döntő.

• *Van esetleg olyan volt tanítványod, aki az általános iskola befejezését követően folytatta a floorballt a középiskolában is, vagy esetleg verseny szinten?*

⊗ Nem tudok róla, de most tartunk ott, hogy majd lesz ilyen is. Viszont idén mondták több játékosomra is, hogy utánpótlás csapatokban játszhatnak, sőt utánpótlás válogatott is lehetne. Az a gond, hogy ehhez messzebbre kellene menni.

• *Jövőre folytatás?*

⊗ Természetesen. A nagyobb lányoknál két játékosom is elballag, nem lesz egyszerű jövőre, ez kivételes év volt.... Komplet IV. korcsoportos fiúk elballagnak. Az I. és III. korcsoport kettészakad a következő tanévben a korosztályuk miatt. Nyilván nem lehet minden év ilyen majd. Vannak terveim, szeretném már korán kezdeni a kicsikkel és a lányfociban is látok fantáziát. Ehhez kellene a délutáni szakkörök, enélkül nem lenne siker, sőt a floorball és az unihoki gyakorlatilag csak így megvalósítható. Mivel látják, hogy a gyerekek szívesen jönnek és van eredmény is, a vezetőség támogat ebben. Egyébként nem kell mindenkinek versenyre járni. Nyilván nem is jár mindenki. A lényeg a mozgás, a játék szeretete. A csapatszellem, a barátság, megtanulni egy sportág rejtelseit, a küzdelem, a győzelem és vereség kezelése, valamint az egészséges életmód. Ugyanis a sport amellett, hogy nagyon sok mindenre megtanít, az egészségre is jótékony hatással van.

• *Szeretnél akkor még több szakkört tartani ebben vagy más sportágban?*

⊗ Nyilván ha lenne lehetőség rá, akkor tartanék még több sport szakkört, különböző szinteken, tudás szerint. Egyszer talán megvalósul ez az álom... Jelenleg örülök annak is, hogy ezek a délutáni szakkörök megvalósulhatnak.

• *Remélem, hogy ez az álom hamarosan megvalósul, köszönöm, hogy elfogadtad felkérésem és válaszoltál a kérdéseimre. Kívánom, hogy további sok érmet hozzatok haza településünkre, ezzel is gyarapítva iskolánk éremgyűjteményét. Köszönöm szépen az érdeklődést!*

Gondos Márk

É L E T Ű N K B Ő L

Könyvtári képek

É L E T Ű N K B Ő L

Könyvtári hírek

„A mi hivatásunk arra parancsol, munkálkodni kell, nyitogatni a könyvet, tártni a szívet, szakadatlanul, kezdve legkorábban, a még fogékony gyerekkorban.”

(Lukácsi László)

Az elmúlt év végén kezdtem meg munkám a Jászsalsószentgyörgyi Könyvtárban, mint könyvtáros és művelődésszervező. A helyszín nem volt ismeretlen számomra, a főiskolai éveim alatt szinte mindennapos vendége voltam az akkori könyvtárosnak Müller Attiláné Zsuzsika néninek. A könyvtár iránti vonzalom innen ered és mindig nagyon szerettem volna ebben a könyvtárban dolgozni. A kezdeti nehézségeket legyőzve nagy reményekkel vágtam bele a 2025-ös évbe.

Az idei év első rendezvénye a Magyar Kultúra napja volt. Az emléknapon számos intézmény és civil szervezet vezetőjét köszönthettem és jelen voltak a település képviselői is. Laczlavik Ildikó polgármester asszony ünnepi beszédét követően a kultúra több formáját jelenítették meg a fellépők: a Szent György Katolikus Általános Iskola diákjai, a Szentgyörgy Hangjai Kórus és a Sodrás Népzenei Kisegyüttes. Így átesve a tűzkeresztségen, már a további programokon gondolkoztam. Március 2.-án lehetőséget adtunk egy Bababörzére, ahol a már nem használt ruhákat, cipőket, játékokat lehetett eladni, megvásárolni.

Március 14-én a Faluházban emlékeztünk meg az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eseményeire. Polgármester Asszony ünnepi gondolatai után a Szent György Katolikus Általános Iskola 5. és 6. évfolyamos diákjai ünnepi műsorát láthattuk és megismerhettük hogyan lett a piros-fehér-zöld trikolor a hivatalos nemzeti zászlónk színe. A műsor után a település vezetői és civil szervezetei elhelyezték koszorúikat a Bem és Petőfi szobornál. A megemlékezés ünnepi szentmisével zárult, melyet Kovács József plébános celebrált.

Március 23-án célba vettem a sport iránt érdeklődőket, a Faluházban vetítettük a Magyarország-Törökország meccset. Közösen szurkoltunk, jókat beszélgettünk. Sajnos hazai gól nem volt, de így is sikeresnek mondható a program, amit a későbbiekben is érdemes lesz megszervezni.

Igyekszem a lehető legtöbb korosztálynak - az érdeklődési köréhez illeszkedő - program lehetőségeket megtalálni, amire szívesen fogadok bármilyen javaslatot és kezdeményezést, valamint egyéb segítséget.

Könyvtárosi munkám kezdetén, felvettem a kapcsolatot az iskolával, óvodával, civil szervezetekkel. Egy jó, együttműködő kapcsolat kialakítására törekszem, ahol közösen tartalmasabbá tudjuk tenni mindennapjaink. Nagy öröm volt számomra, hogy az általános iskolából több osztály is ellátogatott hozzám a könyvtár-

ba. A gyerekek jókedvűen kiválaszthatták a számukra érdekes könyveket, amit elvihettek magukkal az iskolába és reményeim szerint szabad idejükben el is olvastak. Természetesen a könyveket vissza is kell hozni, így a látogatások folyamatossá válnak. Volt olyan osztály is, aki pihenni lazítani jött el hozzánk. Ez is fontos, hiszen a könyvtárban nem csak olvasni lehet.

A március 15-ei héten két kis óvodás csoportom is volt. Az óvónénik különböző feladatokat találtak ki nekik és megnézhettek néhány szabadságharcra kapcsolatos kisfilmet is. Így az is kiderült, hogy hogyan lett a huszárnak lova.

Köszönöm mindazoknak, akik valamilyen formában részesei voltak rendezvényeinknek. Akár fellépőként, akár közönségként... Remélem, hogy a későbbiekben is ilyen szép számban veszünk részt a település programjain.

Április 25-én pénteken ünnepeljük a 200 éves Erzsébet malom születésnapját. Május 1-jén a Vadasban Majálist tartunk, változatos programokkal, főzőversennyel. Programjainkat folyamatosan közzéteszük a könyvtár facebook oldalán.

Várom az olvasni vágyókat a könyvtárba továbbra is, melynek nyitvatartási ideje 2025. március 31-től megváltozott.

A Könyvtár és Faluház dolgozói nevében Áldott Húsvéti ünnepeket kívánok a település valamennyi lakójának.

Törőcsikné Tóth Erika
könyvtáros

Jászsalsószentgyörgy

**KÖNYVTÁR
NYITVATARTÁS**

HÉTFŐ	8:00-17:00
KEDD	8:00-17:00
SZERDA	8:00-17:00
CSÜTÖRTÖK	8:00-17:00
PÉNTEK	8:00-12:00

É L E T Ű N K B Ő L

MAGYAR KULTÚRA NAPJA

2025. 02. 12.

Fotók: Fajka József

Szentgyörgyi MAJÁLIS

**Helyszín: Vadaspark
Jászsószentgyörgy**

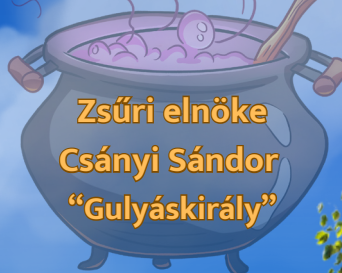
8:00-12:00 Gulyásfőző verseny

2025. május 1.

Jelentkezni a könyvtárban vagy a
06703284522 telefonszámon!

A főzőcsapatoknak 5 kg húst biztosítunk.
Nevezési díj: 5000 Ft/csapat

Egész nap
Csillámtetkő, arcfestés,
ugrálóvár, hajfonás,
kézműves foglalkozások,
lovaglás, pusztabusz,
büfé és kirakodóvásár várja
az érdeklődőket

**Zsűri elnöke
Csányi Sándor
"Gulyáskirály"**

Programok:

9:00-tól Élőzene - Locky mulatós és retro

13:00 Főzőverseny eredményhirdetés

14:00 Dalma Dance

14:30 Hipp-Hopp tánccsoport

15:00 Óperenciás Együttes gyerekzenekar

15:45 Szent György Katolikus Általános Iskola
néptáncosai és citerazenekara

16:30 Szentgyörgy Hangjai Kórus

17:00 Keskeny Zsolt és zenekara

17:45-től Reunion Rock

